

ἡ κόμη πολλαχού, ἀποταμιευμένοι εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, τὸν ὑπέρτατον καὶ ἀπόλυτον ἄρχοντα.

Ἐπειδὴ δὲ σκοπὸς τῆς παρούσης διατριβῆς εἶναι ἡ ἐξέτασις τῆς διαιρέσεως αὐτῶν τῶν δυνάμεων, ἥτοι τῶν στοιχείων, ἐξ ὧν ἡ κοινοβουλευτικὴ συντάσσεται πολιτεία, διὰ αὐτοῦ τὸ πρῶτον, ὅπου μᾶς προβάλλεται, ζήτημα εἶναι: εἰς ποῖον πρόσωπον, ἢ σῶμα ἢ μία δύναμις, καὶ εἰς ποῖον ἢ ἄλλη πρέπει νὰ ἐμπιστευθῶσι· καὶ ἂν αὐταὶ αἱ δύο δυνάμεις εἶναι ἱκαναὶ νὰ συναπαρτίσων τὸ ὅλον τῆς κοινοβουλευτικῆς πολιτείας. — Ἀς ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὴν νομοθετικὴν.

Εἰς μοναδικὸς ἄνθρωπος νὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν φροντίδα τοῦ νὰ κατασκευάζῃ νόμους, ὅ ἐστι νὰ παριστάνῃ τὴν θέλησιν ὅλης τῆς κοινωνίας εἶναι τόσον ἐπικίνδυνον εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ὅσον εἶναι καὶ σπάνιον νὰ εὔρεθῇ τοιοῦτος ἄνθρωπος, τοῦ ὁποῖου ἡ θέλησις νὰ συμφωνῇ κατὰ πάντα μετ' ἐκείνην τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, ἢ τοῦ ὁποῖου ἡ καρδιά νὰ μὴν σκανδαλισθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ ὑποτάξῃ αὐτοὺς ταχύτερα ἢ ἀργότερα εἰς τὴν ἰδίαν του θέλησιν. Ὁ κίνδυνος οὗτος λοιπὸν, κίνδυνος προφανὴς καὶ ἀφευκτος, γεννᾷ φυσικὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ παραδίδεται ἡ νομοθετικὴ δύναμις ὅχι εἰς ἓν, ἀλλ' εἰς πλειοτέρους, ἥτοι εἰς σῶμα πολυμελές.

Τὸ σῶμα τοῦτο, διὰ νὰ παριστάνῃ τὴν γενικὴν θέλησιν νομίμως καὶ ἀξίως, καὶ διὰ νὰ μὴν κάμνῃ κάμμίαν κατάχρησιν τῆς δυνάμεώς του, πρέπει νὰ συγκροτῇται ἀπὸ μέλη, ἐκλεγόμενα ἐλευθέρως ἀπ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν διὰ τῆς πλειοψηφίας, ὅχι χάριν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ πλούτου ἢ τῆς δυνάμεώς των, ἀλλὰ χάριν τῆς ἀρετῆς, τῆς παιδείας, καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ των· καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἐπικράτεια ἔχῃ μικρὰν ἑκτασιν, ἢ εἶναι συμμαχικὴ καὶ συνίσταται ἀπὸ πολλὰς μικρὰς συσπώνδους πολιτείας, εἴμποροῦν τὰ μέλη ταῦτα, ἢ, ὡς κοινῶς λέγονται, οἱ ἀντιπρόσωποι, νὰ ἐκλέγωνται ἀπὸ τὸν λαὸν κατευθεῖαν· εἰ δὲ καὶ ἡ ἐπικράτεια εἶναι ἐκτεταμένη, μία καὶ ἀδιαίρετος, καὶ κατοικεῖται ἀπὸ λαὸν πολυάριθμον, συμφέρει τότε νὰ ἐκλέγωνται οἱ ἀντιπρόσωποι διὰ μέσου ἐκλογῶν ἢ ἐκλεκτόρων, τοὺς ὁποῖους μερικὰ κατὰ τόπους συγκροτοῦμεναι πρωτοσύνδοι (Assemblées primaires) τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ διορίζωσιν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων. Τὸ νὰ γίνεται δὲ τοιοιούτῳ εἰς μεγάλην ἐπικράτειαν ἡ ἐκλογὴ εἶναι πᾶν ἀναγκαιότατον καὶ ἀναπόφευκτον· διότι, ὄντος αὐτοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὅσοι πρόκεινται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἀντιπροσώπων πολλὰ μικροῦ ἢ ὥστε νὰ εἴμπορῃ πᾶσα πρωτοσύνδοσις νὰ ἐκλέξῃ ἑνὸς ἑνός, ἀκολουθεῖ ἀναγκαιῶς ἢ νὰ ἐνωθῶσιν ὁμοῦ αἱ ψῆφοι ὅλων τῶν μερικῶν πρωτοσυνόδων, τὸ ὁποῖον εἶναι ὑποκειμενὸν εἰς πολλὰ ἄτακα, ἢ νὰ συγχωρηθῇ βαθμὸς τις διάμετρος, τὸ ὁποῖον εἶναι εὐκολώτερον καὶ συμφερότερον· ἀλλὰ τε ὁ πολὺς λαὸς δὲν εἶναι ἱκανὸς νὰ γνωρίσῃ καὶ διακρίνῃ τοὺς ἀληθῶς ἀξιότους τοιαύτης ὑψηλῆς ἀποστολῆς, ἐν ᾧ εἶναι πολλὰ ἐπιτηδεῖος νὰ περιλάβῃ εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἀνθρώπου ἀξιότους τῆς ἐμπιστοσύνης του, καὶ ἀρκετοὺς νὰ κάμωσι δι' αὐτὸν

μίαν καλὴν, ἀφιλοπόσωπον, καὶ ἀδωροδόκτον ἐκλογὴν. Οἱ ἀπὸ ἐπιτηδεῖους ἐκλογεῖς ἐκλεγόμενοι ἀντιπρόσωποι ἔπεται νὰ εἶναι οἱ καλλίτερα μεταξὺ ὅλων τῶν πολιτῶν ἀναθρεμμένοι, ἄνθρωποι πρῶκισμένοι μετ' ἐκτεταμέναις, μεσχεῖς μεγάλας, καὶ, μ' ἓνα λόγον, ἀρμόδιοι εἰς τὸ ὅποιον εἶναι προσκαλεσμένοι ἔργον· ὄντες δὲ ἀπὸ διάφορα μέρη τῆς ὅλης ἐπικρατείας θέλουν γνωρίζει καλῶς τὸ ὅποιον αὐτοῦ βασιλεύει πνεῦμα, καὶ ὅτι ἂν ἀποφασίσουν θέλει εἶσθαι καὶ εὐκατόρθωτον, καὶ σύμφωνον μετ' τὸ γενικὸν συμφέρον.

Τὸ ἀπὸ τοιούτους ἀντιπροσώπων συνθεμένον νομοθετικὸν σῶμα, πρέπει ν' ἀνανεοῦνται εἰς διωρισμένου χρόνου διάστημα· ἀλλ' ἡ ἀνανέωσις του δὲν πρέπει νὰ γίνεται οὐδὲ κάθε ὀλίγον, οὐδὲ διαμιάς. Τὸ πρῶτον, ἐπειδὴ μικρὰ χρόνου διάρκεια δὲν φθάνει νὰ προμηθεύσῃ τὰς ἱκανὰς γνώσεις, τὴν ὀριμότητα τῶν σκέψεων, καὶ τὴν ἀναγκαίαν πείραν εἰς τὸ ὑψηλὸν ἔργον τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ ἐπειδὴ προσέτι ἡ συχνὴ ἀνανέωσις προξενεῖ καὶ σύγχυσιν καὶ δυσκολίαν εἰς τὰς ἐκλογάς. Τὸ δεύτερον, καθότι ἡ ἑξαφνος καὶ ὀλικὴ ἀνανέωσις φέρει πολλάκις διακοπὴν καὶ μεταβολὴν τοῦ συστήματος τῆς κυβερνήσεως· ἔπειτα συνθεμένη ἡ συνέλευσις ὀλόκληρος ἀπὸ νέας μέλη, δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἔχῃ οὐδὲ τὴν πείραν, οὐδὲ τὰς γνώσεις, ὅσας ἀπέκτησεν ἀπὸ τὸν χρόνον ἢ προλαβοῦσα. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἡ ἀνανέωσις πρέπει νὰ γίνεται εἰς διωρισμένου χρόνου διάστημα κομματικῶς, τουτέστι καθ' ἓν τρίτον, ἢ καθ' ἓν τέταρτον τῶν μελῶν, ὅπως ἤθελεν εὔρεθῃ εὐλογώτερον, ὥστε τὰ νεωστὶ ἐκλεγόμενα μέλη ἐμδαίνοντα κατὰ πρῶτον εἰς τὴν συνέλευσιν νὰ ὀδηγῶνται ἀπὸ τὴν πείραν τῶν παλαιότερων, καὶ τοιοιούτῳ νὰ φυλάττεται ἡ σειρά τῶν βουλευσέων κανονικὴ καὶ ἀδιάσειστος.

Τοῦ νομοθετικοῦ σώματος τὰ μέλη ὀνομαζόμενα καὶ ἀνανεούμενα, ὡς εἴρηται, εἰς προσδιωρισμένον καιρὸν κομματικῶς, πρέπει ὅλα ἐπίσης νὰ ἔχουν τὰ αὐτὰ δίκαια, οὐδὲ νὰ γίνεται κάμμία διάκρισις μεταξὺ των· διὰ δὲ τὴν εὐταξίαν καὶ ὀριμότητα τῶν βουλευσέων εἶναι ἀνάγκη πᾶσα τὸ σῶμα τοῦτο νὰ διαιρῇται εἰς δύο διακεκριμένα τμήματα ἢ συνέδρια, π. χ. τὸ συνέδριον τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ τὸ συνέδριον τῶν γεροσυστάων (καθὼς ἀκολουθεῖ εἰς τὰς συσπώνδους τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν πολιτείας), μεταξὺ τῶν ὁποίων νὰ διορίζωνται ψιλὰ τινες διαφοραὶ ὡς πρὸς τὰς ἐργασίας των, καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποστολῆς των. Τὰ τμήματα ὁμοῦ ταῦτα πρέπει νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως, καὶ περιπλέον νὰ μὴν ἔχωσι τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπολύτου ἀρνεῖσθαι (Veto absolu). Τὸ νομοθετικὸν σῶμα οὐσιωδῶς πρέπει νὰ εἶναι ἓν, καὶ βουλευόμενον ἐν ἑαυτῷ νὰ μὴν μάχεται καθ' ἑαυτοῦ· ὅλα δὲ ἐκεῖνα τὰ συστήματα τῆς ἀντιθέσεως ἢ ἀντιπολιτεύσεως (Opposition), τὰ ὁποῖα τινὲς τῶν πολιτικῶν ἐφαντάσθησαν, δὲν εἶναι εἰμὴ μάταιοι πειθήκισμοι, ἢ μᾶλλον ἀληθῆς πολιτικὸς πόλεμος.

(ἡ συνέχεια ἀκολουθεῖ.)

Μαζὺ τῶν οὐσιαδῶν ἀντικειμένων, περὶ τὰ ὅποια ἀναγ-
καίεται νὰ ἐνασχοληθῇ, ἐμπεριλαμβάνεται βέβαια καὶ
ἡ ἀναγωγή τοῦ πολιτεύματος, καθὼς ἐθεσπίσθη εἰς
τὴν προηγουμένην ἐν Ἀστρεὶ ἐθνικῇ συνέλευσιν.

Πάντων ἐπιδιορθώσεων ἔχει χρεὶαν τὸ πολίτευμά μας παρὰ
πάντων ἄλλων ὅσοι εὐρέθησαν εἰς τὰ πράγματα τὸ γνωρίζου-
σιν ὡς πείρας κάλλιστα, καὶ ὁ συνθέτης τῆς εἰς τὸν 7, 8,
10, καὶ 28 Ἀριθ. τῆς Γεν. Ἐξημ. καταχωρισθείσης φρο-
νιμότητος καὶ ἐξαιρέτου διατριβῆς, ἔδωκεν ἀρετὴν νύξιν, νὰ
γνωρῶσιν ὅσοι μὴν εὐρεθέντες εἰς τὰ πράγματα, ἢ καὶ εὐρε-
θέντες ἀφ' ἐαυτῶν ὅμως νὰ κρίνωσι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν.

Ἡ διατριβὴ αὕτη, ὁμολογῶ, καὶ πρέπει καθεὶς ἀπαθῶς
νὰ τὴν ὁμολογήσῃ, εἶναι τόσων ἀξιόλογος, ὥστε ἀξίζει νὰ γε-
νῇ καὶ μελέτη ὅλων ἐκείνων, ὅσοι ἐτοιμάζονται νὰ ὑπά-
γωσιν εἰς τὴν πωλησιάζουσαν πάνδημον ὁμήγυριν, διὰ νὰ
συσκεφθῶσι περὶ τοῦ μεγάλου ζητήματος, τῆς μελλούσης
πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους. Μολονότι δὲ ὁ συνθέτης
τῆς σκοπὸν δὲν εἶχε νὰ ἐκθέσῃ εἰς αὐτὴν ὁλόκληρον σχέδιον
καλῶς ὀργανισμένης κοινοβουλευτικῆς πολιτείας, ἀντὶ τῆς
ἡμετέρας ἀτελοῦς εἰς πολλὰ, μολοντοῦτο ἐν παρόδῳ ὁμιλῶν
περὶ τῶν ἀναγκαίων συστατικῶν δυνάμεων τοιαύτης πολι-
τείας, διδάσκει ἀρετὰ τὰ στοιχεῖά της, καὶ περὶ τῆς ἀ-
κρίβεστέρως τούτων γνώσεως παραπέμπει εἰς τὸ σοφώτα-
τον σύγγραμμα τοῦ Κ. Deslutt de Tracy, ἐπιγραφόμενον Com-
montaire sur l'Esprit des Lois de Montesquieu. Παράξενον ὅμως
φαίνεται, πῶς ὁ συνθέτης τῆς εἰρημένης διατριβῆς, (ὅστις
βέβαια δὲν εἶναι ἄνθρωπος ἀπερίεργος οὐδὲ ἀφιλόλογος, κα-
θὼς τὰ γραφόμενά του τὸν προδίδουν) συσταίνων τὴν ἀνά-
γνωσιν τοῦ ἀνωτέρω κοινωφελούς συγγράμματος, καὶ εὐχό-
μενος τὴν εἰς τὴν γλῶσσάν μας ἐξήγησιν τοῦ μέρους ἐκεί-
νου πρὸ πάντων, ὅπου πραγματεύεται περὶ τῆς διαιρέσε-
ως τῶν δυνάμεων τῆς κοινοβουλευτικῆς πολιτείας, δείχνει,
ὅτι ἀγνοεῖ, ἢ καὶ γνώσκων ἀποσιωπᾷ τοῦλάχιστον διόλου
τὸ εἰς Μεσολόγιον πέρυσι ἐκδομένον βιβλίον, φέρον
ἐπιγραφὴν „Θεωρίαι Γενικαὶ περὶ τῶν διαφό-
ρων διοικητικῶν συστημάτων, καὶ ἐξαιρέ-
τως περὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ“, εἰς τὸ ὁ-
ποῖον ἐμπεριέχονται τὰ ἀξιολογώτερα τεμάχια ἐρανισμένα
ἀπὸ τοῦ ἴδιου περὶ αὐτοῦ λόγου σύγγραμμα, καὶ μάλιστα ὅ-
σα ἀποστέλλουν τὸ συσταίνον αὐτὸ μέρος.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, αὕτη ἢ ἐξ ἀγνοίας ἢ ἐν
γνώσει ἀποσιώπησις τοῦ εἰρημένου βιβλίου δίδει αἰτίαν εἰς
ἐμὲ σήμερον νὰ δημοσιεύσω διὰ τῆς Γεν. Ἐξημ. τὴν ἀ-
κόλουθον διατριβήν, Περὶ συντάξεως κοινοβου-
λευτικῆς πολιτείας, καὶ νὰ ἐκθέσω ἐν μέρει πλα-
τύτερα, ὅσα ὁ ἐκδότης ἐκείνου τοῦ βιβλίου διέτρεξε συντό-
μως, ἐρανίζόμενος κ' ἐγὼ ἀπὸ τὴν αὐτὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν
κ' ἐκεῖνος ἠρᾶνίσθη, πηγὴν τὰ πλείονα αὐτῆς τῆς ὕλης.

Ἡ παρῶσα διατριβὴ μου ἐλπίζω ὅτι θέλει ἀναγνωσθῇ
μὲ περιέργειαν, καὶ τόσῳ πλέον, ὅσῳ γράφεται εἰς καιρὸν
ἀρμόδιον, καὶ ὅσῳ τὰ εἰς αὐτὴν ἐμπεριεχόμενα εἰμποροῦν νὰ
φανῶσι καὶ χρήσιμα ὅπωςδήποτε εἰς τὴν μετ' ὀλίγον ἀρχο-
μένην συνέλευσιν· πόσον δὲ εὐκταῖον ἦτον ἂν ὅλα ἰδύνατο
καὶ νὰ κατόρθωθῶσιν! ἐγὼ τοῦλάχιστον εὐχόμαι ὁλοφύχως
τὴν κατόρθωσίν των· δὲν συστήλλομαι ὅμως καὶ νὰ φανε-

ρώσω τὸν ὁποῖον ἐνδόμυχᾳ αἰσθάνομαι φόβον, μήπως ἡ δια-
φωνία τῶν φρονημάτων τῶν ὅσοι μέλλουν νὰ συγκροτήσων
τὴν συνέλευσιν· τὰ ἰδιαιτέρα συμφέροντα τινῶν ἀτόμων· ἢ
ἀγνοία ἢ καὶ ἡ καταβροχθήσις τῆς νέας πολιτικῆς ἐπιστή-
μης, τῆς ὁποίας τὰς ἀρχὰς ἐν ᾧ εὐτυχῶς ἀποδέχονται ὅλα
τὰ ἀπελευθερωμένα τοῦ νέου ἡμισφαίριου ἔθνη, καὶ εὐρί-
σκουσιν εἰς ταύτας τὴν εὐδαιμονίαν των, πολλοὶ ἐξ ἡμῶν
διὰ ῥιζωμένας προλήψεις τὰς σταχάζονται δυσαρμόστους
εἰς τὸ ἔθνος μας, (καθότι ἀμαρτὴς ὄν, κατ' αὐτοὺς, εἶναι καὶ
ἀνεπίδεκτον, ἢ, τὸ χειρότερον, ἀνάξιον τῶν ἐκ τῆς τελείας
ἐλευθερίας προερχομένων καλῶν, ὥς νὰ μὴν ἐσύμβερε διὰ
τοῦτο μᾶλλον ἢ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὰ καλὰ, διὰ νὰ συνεθίσῃ καὶ
τελειωθῇ εἰς αὐτὰ, ἢ ὥς νὰ ἦτον ἀνιστόν ἀπὸ τὸ ἀτελὲς καὶ
στυγερόν νὰ προκύβῃ τι τέλειον καὶ καλόν)· δὲν συστήλλο-
μαι, λέγω, νὰ φανερώσω τὸν φόβον μου, μήπως ὅλα ταῦτα
σιμὰ τῶν τελειοποιημένων τῆς νέας πολιτικῆς ἀρχῶν, ὅσας
ἢ πρόοδος τοῦ χρόνου, αὐτὰ τὰ λαμπρὰ καὶ πρόσφατα τῆς
Ἀμερικανικῆς ἱστορίας παραδείγματα μᾶς συσταίνουσι,
καὶ τοῦ ὑπάρχοντος πολιτεύματός μας τὰς καλὰς ὁπῶσιν
βάσεις καταστήσων ἀχρηστούς παντάπασι, κ' ἐπομένως
δοθῇ εἴσοδος ἐλευθέρᾳ εἰς τὸ ἀπόλυτον καὶ αὐτόγνωμον τῆς
σεσαθρωμένης ἀρχαίας πολιτικῆς.

Ἀλλὰ διὰ τὸν φόβον αὐτῶν τῶν ἐνδεχομένων πρέπει ἄ-
ρχαγε νὰ παύσων, ἐν ᾧ ἀκόμη ὑπολείπεται καιρὸς, ἀπὸ τὸ
νὰ κηρύττουν τὰ καλὰ καὶ ὀρθὰ ὅσοι τὰ ἐννοοῦσιν, ὅσοι ἐ-
λεύθεροι ἀπὸ προλήψεων, οὐδὲ προσκολλημένοι εἰς κἀμμίαν
φρασίαν τὰ πρεσβεῖουσιν εἰλικρινῶς, νομίζοντες τὰ συμφέ-
ροντα εἰς τὸ ἔθνος των, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ὁποίου τιμῶσι
καὶ ἐπιθυμοῦσι παρὰ πᾶν ἄλλο ἀγαθὸν τοῦ κόσμου; ὅχι βέ-
βαια, ὅχι! Καθεὶς αὐτῶν συγχωρεῖται νὰ εἰπῇ, νὰ γράψῃ ἐ-
λευθέρως καὶ νὰ προβάλλῃ ὅ,τι γνωρίζει καλλίτερον· ἐπειδὴ
κατὰ τὸν Σοφοκλέα,

ὅπου μὴ πᾶριστ' ἐλευθέως λέγειν

ἔξεστι, νικᾷ δὲ τὰ χεῖρονα,

ἀμαρτίαι σφάλλουσι τὴν σωτηρίαν.

Ἐγὼ τοῦλάχιστον εἶμαι αὐτῆς τῆς γνώμης· νομίζων δὲ κοῖ-
σὲ σύμφωνόν μου, εἶμαι εὐελπίς ὅτι θέλεις δημοσιεύσει εὐ-
χαρίστως τὴν ὁποίαν προσεχῶς ἐνόμασα, καὶ εὐρίσκεις ἐ-
σάκλειστον διατριβὴν μου.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 20 Ἰανουαρίου 1826.

Ὁ φίλος σου Α. Σ.

Περὶ συντάξεως κοινοβουλευτικῆς
πολιτείας.

Εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας, καὶ ἀπὸ τὰς σοφὰς ὁ-
λων τῶν πολιτικῶν τῆς νέας εὐτυχῶς περιόδου θεωρίας,
καὶ ἀπὸ τὴν πείραν αὐτὴν ἀποδεδειγμένον, ὅτι τὸ κοινοβου-
λευτικὸν εἶδος τῆς κυβερνήσεως εἶναι τὸ κάλλιστον πάντων,
καθόσον ἐγλυᾶται μετὰ βεβαιότητος τὴν ἐλευθερίαν
τῶν ἐθνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ταῦτα τείνουσιν ἐκ φύσεως, ὥς
τὸν πρῶτον καὶ ἔσχατον ὅρον τῆς εὐδαιμονίας των.

Ἀρχὴ θεμελιώδης αὐτοῦ τοῦ εἶδους τῆς κυβερνήσεως
εἶναι ἡ ἀκριβὴς διαίρεσις τῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας συγκροτεῖται
δυνάμεων, μάλιστα δὲ τῆς ἐκτελεστικῆς καὶ νομοθετικῆς,
αἱ ὁποῖαι συνήθως πρὸ τῆς εὐρέσεως αὐτοῦ ἦσαν, καὶ εἶναι

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.

Τοῦ Βουλευτικοῦ.

Ἐπὶ τῇ συνεδριάσει τῆς 16 Ἰανουαρίου, Ἀνεγνώσθη Προβούλευμα τοῦ Ἐκτελεστικοῦ ὑπ' Ἀριθ. 16,240, διὰ τοῦ ὁποίου λέγει ὅτι, μὲν ὅλην τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν ὅποιαν κατέβαλεν ἡ Διοίκησις διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων χρημάτων πρὸς ἐξοικονόμησιν τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, τὸ ὅποιον αὐξάνει ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν, τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως συναγόμενα χρήματα δὲν εἶναι ἀνάλογα μὲ τὰς χρείας αὐτοῦ. Τὸ Ἐκτελεστικὸν, ἐν ᾧ ἂν ἑνὸς μέρους προσκαλεῖ τὴν ἐπὶ τῆς ἐκποιήσεως ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ προμηθεύσῃ τὸν συνταγματάρχην Κύριον Φαβιέρου μὲ ἱκανὴν ποσότητα χρημάτων, ἂν ἑτέρου προβάλλει πρὸς τὸ Βουλευτικόν, νὰ πωληθῶσιν ἀπὸ τῶρα ἐπὶ δημοπρασίᾳ αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ καταβληθῇ ἀμέσως ἡ τιμὴ τῆς ἀγορᾶς, κατὰ μὲν τὸ ἥμισυ εἰς μετρητὰ, κατὰ δὲ τὸ ἄλλο ἥμισυ εἰς διαταγὰς, καὶ τὰ ἐκ τούτων χρήματα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὸ τακτικὸν στρατεῦμα· ἐγκλείει δὲ καὶ ἀναφορὰν τοῦ συνταγματάρχου Κυρίου Φαβιέρου, ἥτις καὶ ἀνεγνώσθη.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο ὑπ' Αριθ. 16,202, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείεται ἴσον ἀναφορᾶς τοῦ ὑπουργοῦ τῆς οἰκονομίας, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι πατριώτης τις προτείνει νὰ τῷ πωληθῶσιν αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι τοῦ τμήματος Ἐπιδάουρου, καθὼς ἐπωλήθησαν κατὰ τὸ 1824. Τὸ Ἐκτελεστικὸν ἐγκρίνον τὴν πρότασιν ταύτην, ζητεῖ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ. Ἀπεφασίσθη νὰ πωληθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίᾳ πρὸς τὸ παρὸν αἱ ἐθνικαὶ πρόσοδοι μόνον τριῶν νήσων, δηλ. τῆς Νάξου, Πήλου καὶ Σαντορίνης, καὶ τοῦ τμήματος τῆς Ἐπιδάουρου, διὰ τὴν ἐξοικονόμησιν τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, καὶ τὸν μισθὸν δύο γολετῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ περιπλέωσι τὰς νήσους, καὶ νὰ κατατρέχῃσι τοὺς πειρατάς· νὰ προκηρυχθῇ δὲ ἡ ἐκποίησις αὐτῶν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν. Ὅθεν σύμφωνος μὲ αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν ἐστάλη ἀπάντησις πρὸς τὸ Ἐκτελεστικὸν διὰ Προβουλεύματος.

Ἀνεγνώσθη καὶ ἄλλο Προβούλευμα ὑπ' Αρ. 16,166, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγκλείεται ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τοῦ

ὑπουργοῦ τοῦ πολέμου, καὶ ἄλλης τοῦ Βασιλείου Γούδα, ἀπεσταλμένου παρὰ τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, ὅστις προβάλλει, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἐν τῷ Μεγάλῳ Σπηλαίῳ προκρίτων, νὰ γενῇ ἔρανος μεταξὺ τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων ἀπὸ γρόσ. 19,250, τὰ ὅποια νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς ἐξοικονόμησιν τῆς ἐκεῖ φρουρᾶς. Τὸ Ἐκτελεστικὸν λέγει ὅτι, βλέπον ἀναγκαίαν τὴν εἰς τὰ ἐκεῖ διαμονὴν τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς, ἐγκρίνει τὸ πρόβλημα τῆς συνεισφορᾶς, καὶ περιμένει τὴν περὶ τούτου γνώμην τοῦ Βουλευτικοῦ. Ταυτοχρόνως ἀνεγνώσθησαν καὶ τὰ ἑγκλειστα ἔγγραφα, διὰ τῶν ὁποίων γίνεται ἡ ἀνωτέρω αἴτησις. Εἰς τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν ἀνεγνώσθη καὶ ἀναφορὰ τοῦ ἱερομονάχου Ἀναγνῶντος Μεγασπηλαιώτου, ὁ ὁποῖος παρακαλεῖ, νὰ φροντίσῃ ἡ Διοίκησις νὰ ἐξοικονομήσῃ τὴν ἐκεῖ στρατιωτικὴν φρουρὰν ἀπὸ τὰ ἀναγκαῖα, καὶ νὰ μὴν ὑποχρεωθῶσιν οἱ πατέρες τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου, νὰ πληρώσωσι τὸν προβαλλόμενον ἀπὸ μερικῶν ἔρανον· ἐπεὶ δὲ δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν, καὶ βιάζονται νὰ διαλυθῶσιν. Ἀπεφασίσθη νὰ γενῇ δάνειον 20,000 γροσίων μεταξὺ τῶν πολιτῶν τῶν εὐρισκομένων εἰς τὸ μοναστήριον τοῦτο, τῶν πατέρων, καὶ τῶν ὅσοι ἔχουσιν ἐνθὺν αὐτοῦ πρᾶγμα εἰς φύλαξιν, τὸ ὁποῖον δάνειον νὰ διανεμηθῇ τὸ Ἐκτελεστικὸν ἀναλόγως τῆς χρηματικῆς καταστάσεως ἐκάστου. Προσέτι νὰ διαταχθῶσιν οἱ πατέρες, νὰ στείλωσι τὸν κατάλογον τῶν μισθῶν καὶ σιτηρεσίων, τὰ ὁποῖα ἔδωκαν εἰς τοὺς στρατιώτας τοῦ φρουράρχου Ντούσια· καὶ ἐπεὶ δὲ τὸ Βουλευτικὸν πληροφορεῖται ἀπὸ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Βασιλείου Γούδα, ὅτι ἡ φρουρὰ τοῦ μοναστηρίου σύγκειται ἀπὸ τριακισίους πεντήκοντα στρατιώτας, ἐν ᾧ ἡ διαταγὴ τῆς Διοικήσεως διαλαμβάνει μόνον τριακισίους, νὰ ἐκδοθῇ διαταγὴ, διὰ νὰ λείψουν οἱ πεντήκοντα, καὶ νὰ μείνουν μόνον οἱ τριακισιοί. Σύμφωνον μὲ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ἐστάλη καὶ Προβούλευμα εἰς τὸ Ἐκτελεστικόν.

Ἐ γ χ ῶ ρ ι ο ι ε ἰ δ ῆ σ ε ι ς .

Ἀ π ὸ Ν α υ π λ ῖ ο υ .

Πληροφορούμεθα παρὰ τῶν ἐξ Ἀργους ἐρχομένων, ὅτι μεταξὺ τῶν ὀπλαρχηγῶν, προκρίτων καὶ ἄλλων Πελοποννησίων πατριωτῶν, οἵτινες συνήχθησαν ἐκεῖ, ἵνα προσσκεθῶσι περὶ τῶν μεγάλων ἀντικειμένων, εἰς τὰ ὁποῖα μέλλει ν' ἀσχοληθῇ ἡ ὁσὸν οὕτω συγκροτουμένη ἐθνικὴ

οὐκ ἔλευσεν, ἐπικρατεῖ ἄκρα ἐρόνοια καὶ ὁμοφροσύνη· καὶ ὅσοι, ἀφήσαντες τὰ πάθη, καὶ καταφρονήσαντες τὰ ἰδιώτερα συμφέροντα, ἕνα καὶ μόνον σκοπὸν ἔχουσι, τὸ κοινὸν τῆς πολυπαθοῦς μητρὸς καὶ πατρὶδος συμφέρον, καὶ ὁμοφροσύνη, ἀλλὰ τὸ ἀληθῶς τοιοῦτον. Οἱ τῶν ζιζανίων σπορεῖς δὲν εὐρίσκουσι χώραν εἰς τὸ Ἄργος, οὔτε οἱ πολιτικοὶ τῆς Ἑλλάδος Φαρισαῖοι, οἱ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν περιφερόμενοι, καὶ τὰ πάντα μετεσχόμενοι, ἵνα κάμωσι προσηλύτους εἰς τὴν σαβάναν πατρίαν των, εἰσακούοντες καὶ αἱ πρὸς ἰδίαν τέλην γινόμεναι μεταξύ τινων λυκοφίλοι διαλλαγῇ ἐλπίζουσαν διὰ τῆς φρονίμου ἄλλων πατριωτῶν συμβουλῆς νὰ μὴ τελεσφωρήσωσιν. Οἱ Πελοποννήσιοι ὁμονοῦσιν, καὶ ὁμοφρονοῦντες εἰς τὰ ἀληθῆ τῆς πατρίδος συμφέροντα δέλουσι δώσει κάλλιστον παράδειγμα, καὶ ἡ ψῆφος των δέλει ἔχει μέγα βάρος εἰς τὴν ἐθνικὴν συνέλευσιν. Οἱ τυχοδιώκται δέλουσι νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τῆς διχονοίας τῶν πολιτῶν εἰς κατόρθωσιν τῶν σκοπῶν των· ἀλλ' ὅταν αὕτη λείπῃ, τότε ἡ ἐθνικὴ συνέλευσις, ἐν ὁμονοίᾳ καὶ ἀγάπῃ συγκροτούμενη, δέλει σκεφθῆ ὁρθῶς περὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος, ὥς δὲν δέλει ἀποφασίσαι βέβαια καὶ τίποτε ἀδασανίστως καὶ ἀπερισκέπτως, καὶ μάλιστα ἂν, ὅτι μέλλει ν' ἀποφασίσῃ, ἀπαιτῇ μεγίστην προσοχήν, ἀκριδέστατον βασανισμόν, καὶ βαθυτάτην σκέψιν, ὥς μέλλον νὰ φέρῃ εἰς τὸ ἔθνος ἢ τὴν σωτηρίαν, καὶ μέλλουσιν εὐδαιμονίαν, ἢ τὴν ἀπώλειαν, καὶ δυστυχίαν.

— Ἐκ Καλαβρύτων γράφουσιν ὅτι κατὰ τὴν 14 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἐμφανισθεῖσα ἡ ἐλληνικὴ ναυτικὴ μοῖρα ἐμπροσθεν τῶν Πατρῶν συνεκρότησε ναυμαχίαν, ἥτις διήρκεσεν ἕως τῆς 16. Ὁ πόλεμος ἐστάθη σημαντικὸς, καὶ ἐγένετο μετ' ἐπιμονῆς μεγάλης ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ὅλοι, ὅσοι ἐκ τῶν βουνῶν τοῦ δέματος Νιζηροῦ ἐθεώρησαν τὴν ναυμαχίαν ταύτην, βεβαιοῦνται ἐκ συμφώνου ὅτι ἦτον ἀξία θεωρίας, καὶ ἀπορίας ἐν ταύτῃ, νὰ πολεμοῦν τρεῖς σχεδὸν ἡμέρας τριάκοντα ἐλληνικὰ πλοῖα μὲ ἑκατονδεκαπέντε μεγάλα καὶ μικρὰ ἐχθρικά. Οἱ σκοποὶ εἶδαν δύο πλοῖα πυρπολούμενα, καὶ ἐν εἰς τὴν ξηρὰν τῆς Πελοποννήσου πεσόν, καὶ μετὰ τοῦτο ἐτράπησαν τὰ ἐχθρικά εἰς φυγὴν, τὰ δὲ ἐλληνικὰ κατεδίωκον αὐτὰ, καὶ τὰ ἠνάγκασαν νὰ ἔμωσιν εἰς τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου ὑπὸ τὸ φρούριον. Ἀλλὰ περὶ τούτου πληροφορίαν δὲν ἔχουσιν οἱ περὶ τούτου γράφοντες· συμπεραίνουσιν ὁμῶς ἐκ τῆς φυγῆς τῶν ἐχθρικῶν πλοίων ὅτι καὶ τὰ καέντα καὶ τὰ εἰς τὴν ξηρὰν πεσόν ἦσαν ἐχθρικά, καὶ ἡ νίκη ἦτον τῶν Ἑλλήνων.

Πληροφορούμεθα δὲ παρ' ἀξιοπίστου ἀνδρὸς ἐκ Ζακύνθου ἐρχομένου, ὅτι μία ἐχθρικὴ φρεγάτα ἐκάη· καὶ ἐν κροβέτον, τὸ ὅποιον ὁ ἐχθρὸς μετέβαλεν εἰς πυρπολικόν, ἐκυριεύθη παρὰ τῶν ἡμετέρων. Οἱ ἐν αὐτῇ βάρδαραι ἔφυγαν, καὶ ἀφῆκαν δύο εἰς αὐτὸ, διὰ νὰ τὸ καύσωσι, πλὴν δὲν ἐπρόφθασαν· διότι οἱ ἡμέτεροι εἰσπῆδῆσαντες τὸ ἐκυρίευσαν.

— Μανθάνομεν ὅτι καὶ ἐν Πάτραις Τούρκοι ἐξῆλθον καὶ ἐσχάτως, καὶ εἰσέβαλον εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Γαστούνης, καὶ κατὰ τὴν 21 τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἐφάνησαν ἕως 30 ἡμέρας πρὸς τὸ Πυργί. Οἱ δὲ ἐν Σκαφιδίᾳ Ἕλληνες, οἱ

πολλὰκις ἀνδρείως πολεμήσαντες τὸν ἐχθρὸν, ἅμα ἰδόντες αὐτοὺς ἐξῆλθον τινὲς ἐξ αὐτῶν καὶ ἐδίωξαν αὐτοὺς. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐσυνάχθησαν οἱ ἐχθροὶ εἰς Γαστούνην, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ καὶ τὴν 22. Εἰς Γαστούνην ἐφάνη μακρόθεν μεγάλη πυρκαϊά, καὶ, ὥς φαίνεται, οἱ ἐχθροὶ ἔκαυσαν καὶ τὰς ἐτι σωζομένας οἰκίας. Ὁ δὲ Κύριος Γ. Σισίνης ἅμα μαθὼν τὴν ἐξοδὸν τῶν ἐχθρῶν ἐφρόντισεν ἀμέσως περὶ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀσφαλείας, καὶ, μηδὲν φροντίζων περὶ ἀπαντήσεως τοῦ ἐχθροῦ, ἔφυγε πέντε ὥρας μακρὰν.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Πλησιάζει ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἡ προκηρυχθεῖσα τρίτη ἐθνικὴ συνέλευσις μέλλει νὰ συγκροτηθῇ. Στάδιον μέγα καὶ λαμπρὸν ἀνοίγεται εἰς ὅσους ἡ ἐλευθέρᾳ ψῆφος τοῦ ἔθνους προσδιώρισε νὰ συνέλθουν, διὰ νὰ διαφιλονεικήσουν καὶ καταβάλλουν τὰς βάσεις τῆς μελλούσης εὐτυχίας καὶ σωτηρίας του.

Τὰ σφάλματα τῶν δύο περασμένων ἐθνικῶν συνελεύσεων εἶναι τόσον γνωστὰ, ὥστε κανεὶς Ἕλλην, ὑπὸ ὁποιαυδήποτε σημαίαν καὶ ἂν εὐρίσκειται καταταγμένος, δὲν ταλμᾷ νὰ τ' ἀρνηθῇ· καὶ τόσην πικρὰν ἄφησαν κατόπιν των ἐνθύμησιν, ὥστε πασίεναι καλῶς φρονῶν εὐχεται ἀπὸ καρδίας νὰ μὴν τὰ ἰδῇ πλέον ἀνανεωμένα εἰς τὴν τρίτην ταύτην ἐθνικὴν σκηνήν. Ἡ ἀποφυγὴ λοιπὸν καὶ ἐπανόρθωσις αὐτῶν θέλουν εἶσθαι ἀναμφισβότως τὸ πρῶτον καὶ κύριον ἀντικείμενον, ὃ πού πρέπει αἱ συγκροταῦντες τὴν νέαν σύνοδον νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν, ἔαν εἰλικρινῶς ἐπιθυμοῦν τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος, καὶ δέλουν ἀπὸ τὰς προκειμένας ἐργασίας των νὰ προκύψῃ κοινὴ ὠφέλεια.

Δὲν ἀγνοοῦμεν, ὅτι εὐρίσκονται μεταξύ τῶν πολλῶν καὶ τινες παραφυσίαις ἢ τυχοδιώκται, οἵτινες τῆς ἰδίας φαντασίας των τ' ἀναπλάσματα, καὶ τῆς κιθάρου καρδίας των τὰς ἀλόγους ὁρέξεις νὰ πραγματιώσων σκοπὸν ἔχοντες, στοχάζονται νὰ ἱδοῦν μορφωμένην τὴν νέαν σύνοδον ὅχι μὲ σκοπὸν νὰ σκεφθῇ ὅτι αἱ παρούσαι δεινὰ περιστάσεις ἀπαιτοῦσιν ἀπ' αὐτὴν, καὶ νὰ εὐρῇ τὰ μέσα, δι' ὧν ἡ φυσικὴ καὶ πολιτικὴ ὑπαρξὶς τοῦ ἔθνους εἴμπορεῖ νὰ ἀσφαλισθῇ, ἀλλὰ νὰ λάβῃ τόπον ἀνωτάτου κριτηρίου, διὰ νὰ θεωρήσῃ περασμένας διαφοράς, ν' ἀναθεματίσῃ ἢ καὶ νὰ καταδικάσῃ ἅτεμά τινα, μ' ἕνα λόγον νὰ ἀνοίξῃ νέον εἰς πάθη νέα στάδιον, ὅπου οἱ κύριοι οὗτοι ἐλπίζουν νὰ ὠφεληθῶν, καθὼς πάντοτε εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐξήτησαν νὰ τὸ καταθώσωσι, χωρὶς νὰ τοὺς μέλλῃ ποτὶς, ἔαν τὸ κοινὸν πάσχη, ἔαν ἡ πατρίς χάνεται ὑπὸ τοῦ φαρμαστικῆς καὶ στασιαστικοῦ πνεύματος των τὴν ἐπιρροήν.

Ἄλλ' ὁ καιρὸς καὶ τὰ πράγματα ἡλλαξαν τόσον, ὥστε ὀλίγος φόδος εἶναι, μὴ θριαμβεύσωσιν, ὥς καὶ ἄλλοτε, ἄνθρωποι τοιαύτης κακῆς ζύμης, ἄξιοι τῆς κοινῆς καταφροσύνης καὶ τοῦ περιγέλωτος· καὶ δὲν ἀμφισβόλλομεν, ὅτι ἡ νέα σύνοδος, ἔχουσα ἐμπροσθεν τῆς ζωῆς τὴν εἰκόνα τῶν πρῆν ἀπὸ τοιούτων ψυχάρων μερίδα προσηυθέντων δεινῶν, δέλει τοὺς ἀφήσει νὰ κρῶζον ὥς κόρακες, καὶ περιορισθῇ εἰς ὅσα οὐκ ὀκνῶς πρέπει νὰ σύγουν τὴν προσοχήν τῆς ἀντικείμενα, οὐδὲ δέλει δαπανῆσαι ματαίως εἰς ἄλλα ἐπενσιώχῃ τὸν πολυτίμον καιρὸν τῆς.